

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL.

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografice arhidiecezane Sibiu, str. măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, strada măcelarilor nr. 45.
Epistole nefrancate se refuză. Articoli nepublicați nu se inapoiază.

INSERȚIUNILE.

Pentru odată 14 fl., — de douăori 24 fl., — de trei ori 30 fl.
rândul cu litere garmond.

Situația.

Croații dau de lucru și de gândit guvernului și majorității parlamentare. Merg înainte cu obstrucția, și nici nu le pasă, că peste câteva săptămâni se încheie anul și au să intre în vigoare legile referitoare la legarea convenției comerciale-vamale cu Austria, a căror desbatere încă nici nu s'a început în dietă, pentru că la ordinea zilei e tot legea despre tarifa vamală independentă ungară, din care mai sunt vre-o câțiva paragrafi de — obstruat.

Dacă patruzeci de Croați, dintre cari de regulă numai câte 20—25 iau parte la ședințe, pot să împedecă dieta în funcționarea ei regulată, folosindu-se de armele împrumutate dela colegii lor maghiari, e de sine înțeles, că bărbații de stat să se gândească la viitor și să iee măsuri din vreme, ca astfel de pedeci să nu se mai poată pune activității parlamentului. Aflăm deci de motivată declarația făcută din partea dlui ministru de interne, contele *Andrássy*, în clubul partidului constituțional, că deodată cu proiectul de lege despre *votul universal*, va prezenta dietei și proiect despre modificarea regulamentului de casă, în direcția, ca pe viitor obstrucția să fie făcută imposibilă. Domnul ministru a declarat, că își leagă portofoliul de acceptarea *deodată* a ambelor proiecte.

Dar aceasta e pentru viitor. Pentru prezent guvernul a aflat de bine să presinte dietei, cu prealabila învoire a Coroanei, un proiect de lege, de un singur paragraf, prin care vine autorizat guvernul să pună în vigoare la 1 Ianuarie 1908, pe calea ordonanțelor, toate legile referitoare la compromisul cu Austria, rămânând, ca votarea și articularea legilor să se facă mai târziu. Asupra acestei legi de un paragraf se începe discuția Mercuri, even-

tual cu întreruperea discuției asupra tarifei vamale. Dar e întrebare, dacă până la anul nou va putea fi votată și sancționată, după ce nu numai Croații, ci și Kossuthiștii nemulțumiți cu compromisul și eșiți din partid, vor lua cuvântul și vor combate legea aceasta.

Că ce va urma, dacă până la 1 Ianuarie 1908 nu va putea fi votată nici aceasta lege de un paragraf, nu prea știe nime. Probabil, că la eventualitatea aceasta se referă însă vorbele colportate prin coridoarele dietei, despre părerea *Maiestății Sale* asupra situației. Când a primit mai pe urmă în audiență pe ministrul nostru prezident, la declarația acestuia, că situația politică poate se provoace demisiunea guvernului, *Maiestatea Sa* ar fi răspuns următoarele: „*Parlamentului actual eu nu pot să-i dau alt guvern. Dar acest guvern își poate găsi alt parlament.*” Ceea-ce ar însemna, că în cas de necesitate va urma dizolvarea dietei.

Sfântul Ioan Gură-de-aur.

Cuvine-să ca la împlinirea alor 1500 ani dela moartea martirică a celui mai mare orator bisericesc al lumii creștine să ne reinprospătăm în memorie, din cele ce s'au scris despre acest sfânt, personalitatea, puterea de muncă și a cuvântului, religiozitatea, cari virtuți i-au păstrat pentru toate timpurile recunoștința bisericii creștine, ridicându-l între sfinții ei. Acest bărbat curat în viața ce o ducea, curat în gândire și în moravuri a știut să-și păstreze curate aceste calități în mijlocul celor mai destrăbălate obiceiuri și în mod neînfricat le-a și dat expresiune, sbiciuind în cuvântările sale memorabile nu numai scăderile poporului pe care-l păstoria ca episcop al Constantinopolei, ci și luxul și demoralizarea curții împărătești, prin ce și-a atras ura și osânda nedreaptă a acesteia.

Sfântul Ioan Crisostom nu și-a câștigat sfințenia numai prin o viață retrasă, ascetică, departe de ispitele și valurile aducătoare de nefericire ale lumii acesteia, nu, ci în mijlocul ispitelor, în mijlocul valorilor înecătoare ale moravurilor rele, ale intrigilor, desfrâului, în cetatea corupțiunii a purtat el naia bisericii, vâslând cu putere dumnezească pentru de a o putea conduce nevătămată la liman. Nu cruța în cuvântările sale nici chiar pe împărăteasa Eudoxia, a cărei viață liberă o condamna cu cuvinte aspre.

Au încercat să-l înblânzească în tot modul posibil, au cercat apoi prin amenințări să pună zăgaz cuvântului său sdrobitor, l-au exilat, dar la amenințările poporului, care-l iubea, a fost nevoit împăratul Arcadiu a revoca decretul de expulzare, până în fine intriga curții corupte a mijlocit din nou expulzarea lui, întâi la Cucusus apoi la Pytis în Colchis unde corpul lui omenesc a sucumbat torturilor și strapațelor de drum, murind cu cuvintele: „Mulțămită lui Dumnezeu pentru toate”. Caracterul lui, sufletul lui curat a rămas neînfrânt și va fi adus în toate timpurile ca model de bărbăție, curățenie de simțeminte și de neînfricată sbiciuire a moravurilor celor rele. Li-au succes dușmanilor săi, să-i frângă corpul slăbit, puterea cuvântărilor sale, spiritul viu ce tâșnește din ele însă nu le-a succes să-l înăbușe. Căci ne e cunoscut că deja fiul lui Arcadiu, Teodosiu al II-lea regretă purcederea necorectă a părintelui său față de Sfântul Ioan Gură-de-aur și ca să repare greșala tatălui său demandă ca rămășițele pământesti ale Sfântului să se aducă la Constantinopole, unde în mod sârbătoresc au fost depuse, rugându-se de iertare pentru nedreptatea ce i-au făcut-o părinții săi. Astfel i-s'a dat, cam 30 ani după moartea sfântului, satisfacția cea mai deplină.

Să ne întrebăm acum ce a putut întări în mod atât de minunat ca-

racterul acestui mare bărbat al bisericii, încât mai bine a suferit expulzare și moarte decât să-și calce convingerile sale?

Răspunsul ni-l va da înșirarea câtorva date din viața lui.

Sfântul Ioan Crisostom s'a născut în Antiohia la anul 347. Tatăl său Secundus era oficer de rang înalt, iar mama lui Antusa era o femeie cu rari calități sufletești, căreia are indeosebi a-i mulțami Ioan creșterea sa bună, religiozitatea și pietatea. A studiat la început retorica și filosofia, câștigându-și ca avocat un frumos renume. S'a desgustat însă în curând de această carieră și urmând dispozițiunilor sale sufletești se dedică studiilor teologice și prin viață ascetică își întărea trupul și sufletul pentru lupta ce-i stătea înainte. În însușirea calităților cari îl ridicară la unul dintre cei mai mari sfinți ai bisericii, a avut ca mentori pe lângă mama sa, care era una dintre acele femei creștine, ale căror virtuți le impuneau și păgânilor și despre cari zicea filosoful păgân Libaniu: „O ce minunate femei au creștinii aceea!” — avea și pe vestitul întemeietor al școlii creștine din Antiohia, Diodorus, precum și pe un prietin numit Basilius, căruia i-a adresat Ioan primele sale cărți „Despre preoție”. În filosofia păgână a avut de dascăl pe vestitul filosof păgân Libaniu. Încă tinăr fiind, abia după absolvirea studiilor, cunoscut fiind pretutindenea frumoasele lui virtuți, a fost ales episcop, el refuză însă această onoare și în cărțile amintite „Despre preoție” arăta câtă responsabilitate are un preot conștiu de chemarea sa, câte greutăți are să întâmpine, pentru suportarea cărora el se simte prea slab. Iată cum se adresează el prietinelui său Basiliu, care-l ceartă pentru acest refuz, bănuindu-l că din mândrie n'a primit episcopatul, zicând: „Dacă mi-s'ar fi oferit o comandă militară, o funcțiune care să

FOIȘOARĂ.

Nepotul răsfățat.

Farsă, în 5 acte, de A. Kotzebue.

După o traducere a lui Ioan Șt. Șuluțu, prelucrată de T. V. Păcățian.
(Urmare.)

ACTUL V.

SCENA 1.

Iancu: (Intră cu precauțiune pe ușă.) Încă nu e nime aici. Dorm toți. Sunt foarte curios se cunosc impresiunea întâmplărilor de astă noapte. A fost hazlie de tot. Domnișoara Dora, care spunea că nu se teme de stafii, s'a spăriat de cred că sughiță și acuma. Dar eu ar trebui să vorbesc cu Marioara. Ea știu că nu doarme. Se scoală odată cu găinile și se ia la întrecute cu paserile. Cântă ca o priveghitoare. (Ascultă la ușa camerei ei.) Nu spuneam? De așa putea să intru acum la ea! Dar parecă aud pași. Sigur că e mătușa Anica. Curaj acum Iancule! Nu te lăsa!

SCENA 2.

Doamna Anica: (Intrând cu o hârtie în mână.) Tu ești aici nepoate? Imi pare bine că te găsesc.

Iancu: Sărut mâna, bună dimineața mătușă. Cum ai dormit?

Doamna Anica: N'am dormit de loc. N'am putut să închid ochii.

Iancu: Uită, așa mi s'a întâmplat și mie.

Doamna Anica: De ce n'ai putut tu să dormi?

Iancu: Fiindcă m'a păcălit bunica. N'a venit strigoaica la întâlnirea ce mi-o dase.

Doamna Anica: Ba a venit. Eu știu că a venit.

Iancu: Mie nu mi s'a arătat!

Doamna Anica: Poate n'ai fost aici la mezul nopții?

Iancu: Adevărat, că am venit ceva mai târziu!

Doamna Anica: Ei, vezi! Eu însă am văzut-o, păcatele mele, și acum s'a isprăvit. Imi bate ceasul morții.

Iancu: Cum așa?

Doamna Anica: Așa a fost totdeauna în familia noastră, că acela, care a văzut pe bunica, în opt zile a trecut în lumea cealaltă. Eu am văzut-o, prin urmare, adio lume!

Iancu: Nu crede mătușă. Sunt povești!

Doamna Anica: Nu-s povești. Curatul adevăr. Și ce mă doare în acest moment este, că am tratat atât de rău cu tine și cu bărbatul meu.

Iancu: Mie nu mi-ai făcut nimica rău.

Doamna Anica: Ba da, ba da. Și tocmă voesc să-mi ușurez sufletul, comunicându-ți păcatul cel mare. Află dară, că eu am sedus pe tatăl tău se facă testamentul așa cum l-a făcut.

Iancu: Pe ce cale?

Doamna Anica: Înaintea morții i l-am prezentat să-l subscrie, fără ca să știe care îi eră cuprinsul.

Iancu: Prin urmare nu e valabil!

Doamna Anica: Nu! Și de aceea ți-l și predau ție. Iată-l. Rupe-l, arde-l, fă ce vrei cu el, pe Dora n'ai s-o iai în căsătorie. Și de altcum nu e de tine. Așa. Și acum pot să mor liniștită.

Iancu: (Aparte.) Unde dai și unde creapă! Vezi de ce au fost bune ștrengăriile mele? (Tare.) De pe partea mea poți muri liniștită iubită mătușă! (Râde și fuge cu testamentul în mână.)

Doamna Anica: El râde? Oare ce se însemneze asta? Poate o nouă ștrengărie?

SCENA 3.

(Doamna Anica și Dora.)

Dora: (Intristată.) Bună dimineața mamă. Ești cam palidă astăzi! Ți-e rău?

Doamna Anica: Aceeași întrebare ți-ai putea pune și eu ție.

Dora: Ah, mamă, eu am avut o noapte teribilă.

Doamna Anica: Și tu? E cu puțință?

Dora: Vărul Iancu mă amăgise aseară să fug cu el, pentru că se făcuse atât de romantică căsătoria noastră.

Doamna Anica: Și apoi?

Dora: Mi-a spus să mă îmbrac ca o fantomă, pentru că să nu mă cunoască nime, și așa să ies la mezul nopții din odaia mea. M'am învoit...

Doamna Anica: Tu ai fost?

Dora: Dar am pățit-o, pentru că abia am eșit din odaia.

mă ridică la nivelul regilor și a-și fi refuzat, acușățiunea n'ar fi fără temei, sau mai bine oricine ar fi considerat acest refuz ca un semn de nebunie. Dar dacă e adevărat, că între preoții și oricare altă funcțiune — fie chiar regală — este tot atâta deosebire câtă e între spirit și corp, se poate atribui mândriei refuzul unei așa de înalte demnități?

Mai târziu s'a întărit în cele sfinte prin studiu teologic și prin asceză, a primit hirotonia în diacon și apoi în preot.

În scurt timp renumele lui ca orator bisericesc, apoi ca cunosător al științei teologice — cu deosebire era neîntrecut în explicarea sfintei scripturi — a atras atențiunea împăratului Arcadiu asupra sa, care îi oferă la anul 397 scaunul episcopesc din Constantinopole. Caracterul lui integru, critica sa aspră asupra tuturor scăderilor celor sus puși ba și a persoanelor din jurul împăratului i-a atras dușmănia acestora, precum și a împărătesei Eudoxia, ale cărei petreceri luxurioase le condamna cu toată francheta. Acești dușmani neîmpăcați ajutați și de un rival al său la scaunul episcopesc din Constantinopole, a-nume episcopul Theophilus din Alexandria, au învinuit pe Ioan Chrestom de o mulțime de păcate și la sinodul ținut în Chalcedon la locul numit „ad quercum“, l-au depus și împăratul Arcadiu a hotărât expulșarea lui. Poporul însă-l iubia peste măsură, ba întâmplându-se și un cutremur de pământ în acel timp, poporul socotea aceasta ca o pedeapsă pentru judecata nedreaptă adusă din partea curții împărătești asupra sfântului Ioan, deci cerea cu amenințări repunerea lui în scaun.

Împăratul temându-se de turburări l-a rechemat. Ioan își continuă însă cu același zel chemarea sa, necruțând nici de aici încolo pe cei păcătoși. S'au pornit deci din nou prigoni contra lui și de astădată cu mai mult succes. Fu isgonit mai întâi la Cucus în Asia-mică, iar părăndu-le dușmanilor săi că e prea aproape și poporul iarăși se va întrepune, l-au escortat între maltrătarile cele mai îngrozitoare la Pytis în Colchis. Pe drum a succumbat însă strapațelor și chinurilor, la care a fost expus și a răposat la anul Domnului 407.

Aceasta este viața glorioasă a acestui mare ierarh al bisericii, care și-a jertfit-o lucrând pentru consolidarea și întărirea bisericii lui Christos cu cuvântul și cu scrisul. Scrierile lui sunt foarte numeroase și pline de un spirit profund religios,

isvorât din o cultură vastă și din un puternic simțământ religios, iar cuvântările lui sunt pline de o putere care captiva ascultătorii răpindu-i adeseori la aplause, pentru ceea ce îi certa aspru, arătându-le că nu se cuvine a aplauda în biserică. Afară de predicile lui, Omilii, Comentarii la sf. scriptură și alte scrieri religioase avem și o liturgie, care se săvârșește de obicei la serviciul nostru divin și e cunoscută sub numirea de „Liturgia sfântului Ioan Gură-de-aur“. Biserica sârbează amintirea sfântului de mai multe ori pe an, astfel în 13 Noembrie, 27 și 30 Ianuarie. În 30 Ianuarie sârbează biserica amintirea sf. Ioan în legătură cu amintirea sfinților ierarhi Vasile-cel-mare și Grigorie Teologul. Cu aceștia împreună a câștigat timpului în care au viețuit numirea de „Epoca de aur a literaturii bisericești“.

Iar biserica sârbează memoria acestor bărbați sfinți pentru a ni aduce ca model de virtute și de luptă pentru păstrarea și apărarea bisericii de atacurile venite din partea dușmanilor ei, pentru că nu numai în timpul sf. Părinți erau timpuri grele pentru biserica lui Christos, ci dușmani i-se ridică în fiecare timp.

Dela sate.

— Sfințirea bis. din Murăș-Cristur —

Gernesig, 19 Noembrie n.

În ziua de 13 Oct. 1907 n. s'a îndeplinit actul solemn al sfințirii bisericii din mica parohie românească *Murăș-Cristur*. Această zi a fost un eveniment istoric, însemnat în conștienta parohială, o zi mare, un praznic de bucurie și o festivitate dintre cele mai înalțate din punct de vedere religios moral pentru mica turmă a acestei parohii, săracă în cele materiale, dar cu atât mai bogată în comorile sufletești, și tare ca peatra în credința străbună; — căci în această zi au văzut Cristurii predata destinațiunii pământești noua casă de rugăciune, — ridicată din sudoarea mânilor arse de soare și amar trude pe la curtea domnească, din loc, la care se hrănesc toți ca zileri afară de 10 familii. Predarea s'a făcut prin P. O. D. *Stefan Rusu* protopresbiter tractual, ca mandat al Excelenței Sale Arhiepiscopul și Metropolitanul *Ioan*.

Comuna Murăș-Cristur e o comună situată pe țărmurile Murășului, de partea stângă, la o distanță de patru kilometri, de orașul Târgul Murășului. Locuitorii la număr sunt în cea mai mare parte Unguri iar Românii sunt puțini de tot; dar laudă harnicului preot *Stefan Stolic* vicu acest popor românesc deși mic la număr, totuși prin unire și ascultare de glasul înțelept al păstorului lor, a început a înainta, de spre ce, cea mai excelentă dovadă e noua biserică de peatră, care în privința frumuseții cu mult înțepe pe a conlocuitorilor lor de altă limbă și confesiune, și prin turnul ei înalt care dela depărtare mare

văreț ne arată, ne vestește nouă celor cari am alergat la actul sfințirii din depărtări mai mari și mai mici, — un viitor îmbucurător al acestor Români.

Cu multă dragoste am așteptat și noi, cei din vecini, împreună cu Cristurii, aceste momente sublime, în cari ni-a fost dată posibilitatea a asista la sfințirea noii fortărețe naționale chemată a asigura în inimile acestor credincioși dănuirea pe veacuri nenunțată a credinței, limbei și obiceiurilor noastre în timpurile grele de astăzi, când din toate părțile nori grei să așază asupra noastră și fulgerăturile își aruncă săgețile în cele mai sfinte așezăminte a e vieții noastre naționale.

Deja din zori se strâng întru noi țărani de prin comunele din apropiere vin rând pe rând preoți și cu toți așteptăm venirea dlui protopresbiter care pe la oarele 7 și 1/2 încă sosește împreună cu stimabila familie.

La oarele 8 se începe actul sfințirii la care dl protopresbiter a fost însoțit de preoții: V. Hodoșiu din Iclandul mare I. Bărsan din Egerseg, St. Stoicoviciu din loc, D. Moisin, din Sânger, M. Chibelean din Berghia, P. Suciu din Gernesig, P. Muica din Sângeorgiu și G. Branea din Vidrasău.

După terminarea actelor sfințirii îndeplinite conform prescrierilor tipiconale se face intrarea în biserica cea nouă, unde se începe slujba divină la care răspunsurile liturgice le-a dat corul format din următorii tineri: N. Costea, Bobletec, C. Mușlea, V. Ungur, și E. Roșală. Acești bravi tineri și de data asta și-au împlinit cu multă dragoste chemarea lor, căci deși puțini, totuși cântarea lor a fost înalțătoare și în ascultătorii a stârnit simț evlavios, pentru că cuvine-li-să din partea noastră toată stima bravorilor coriști.

La finea liturghiei de-odată în mod misterios apare figura impunătoare a dlui protopresbiter *Stefan Rusu* și dând oțire actului prea înalt prin care e numit mandatar al Excelenței Sale, începe prin o cuvântare rostită în ton blând și dulce, a arăta ascultătorilor însemnătatea solemnului act, care s'a săvârșit în această mare zi cu ajutorul Atotputernicului părinte cerese. Prin colorii vii descrie rolul ce l-a avut biserica noastră în trecut, ce-l are în prezent și o să-l aibă în viitor, asupra mândrului nostru popor românesc.

Laudă hărnicia credincioșilor din Cristur, cari, deși numai o mână de oameni, totuși cu conlucrarea celui de sus, și urmând învățăturilor păstorului lor sufleteș au îndeplinit un lucru mare, care e o fală înaintea superiorilor lor pentru ei și dă pildă bună de imitare altora. Spunându-le toate binefacerile, cari le primesc dela biserică și prin biserică, le impune de sfântă datorință credincioșii or din Cristur a se lipi și pe mai departe de marea noastră biserică, care pe ei îi va conduce la îmanul fericeii, și va fi și pe viitor pentru ei, aceea ce a fost corabia pentru Noe.

Sfârșind dl protopresbiter, pătrunzătoare cuvântare, prin care a stors lacrimi din ochii poporenilor credincioși și admirare din partea publicului inteligent participător la ceremoniile divine, preotul local cetește lista citorilor, ajutatătorilor acestei sfinte biserici.

În fine se servese parastasele de preotul Pavel Suciu. Protopresb. mirae credincioși, parohul I. Bărsan îi stropește cu apă sfințită și tot preotul Pavel Suciu împarte anaforă.

Apoi cu toții părăsesc locașul sfințit încântați de măreția actelor cerești văzute în ziua de astăzi pe pământ.

Oaspeții cei inteligenți au fost invitați din partea preotului local Stefan Stoicovici la o masă bogată unde au fost tracați cu multă dragoste. Toastele n'au rămas de la ordinea zilei nici de astădată. Primul l-a ținut dl ppresbiter în onoarea Excelenței Sale, al doilea Pavel Suciu, pentru sănătatea ppresbiterului, apoi au mai vorbit I. Bărsan pentru preotul local D. Moisin pentru comitetul parohial și tinărul iurist N. Costea pentru „cununa frumoasă de dame“.

Seara s'a dat un concert cu următorul program: 1. „Marșul cântăreților“, C. Porumbescu, 2. „Ruiță de pe rozor“, I. Vidu, 3. „Hi hai“, C. Porumbescu, 4. „Două cântece populare“, A. Bena, 5. „Mândri și veseli“, I. St. Paulian, 6. „Numai una“, I. Crișan, 7. „Pribeagul“, T. Popovici, 8. „Monolog“, predat de T. Liebeg, 9. „Marșul economilor“, C. Porumbescu.

Reușita bună a concertului încă a servit spre lauda coriștilor. Mai plăcută au fost următoarele puncte: „Ruiță de pe rozor“, „Marșul cântăreților“, „Pribeagul“ și „Marșul economilor“.

După concert a urmat dans vesel până dimineața. De încheiere, cu durere trebuie să fac amintire și despre un incident trist săvârșit în decursul jocului și anume: biroul comunal, ungar, buimăcit la cap de beutură, a început a comanda jocuri străine. Tinerii noștri l'au oprit, ceea ce l-a vătămat în ambiție foarte și uitându-și de omenie a început să ia în deșert numele aceluia, pentru a cărui mărare s'au săvârșit toate festivitățile din această zi și s'a ridicat noul sion din Cristur. E o slăbiciune națională, a multora dintre inteligenții noștri, ca la nici o sărbătoare națională nu pot să lase neinvitați și pe străini, cari uitându-și că ei sunt oaspeți, devin domni și poruncitori în afacerile noastre. Pavel Suciu.

Din Galați.

— 17 Noembrie n.

„Iconografia în biserica noastră“, descrisă cu deplină cunoștință în priajna zidirei Catedralei din Sibiu prin asces cons. Dr. Miron E. Cristea, și publicată mai întâi în coloanele „Telegrafului Român“ apoi într'un op. destul de voluminos, care nu trebuie să lipsească din biblioteca nici unui oficiu parohial, cu incetul, dar în mod sigur, începe a da roade binefăcătoare în bisericele române ortodoxe, pe cari creștinii dornici întrufumsețarea casei Domnului, fie prin clădiri nouă, fie prin reparări a unor temple vechi necorăspunzătoare, le adaptează cu icoane moderne, după modelul celor aduse înainte de vrednicul autor, eventual după modelul celor din biserică catedrală sibiană.

„Mergeți la Sibiu, intrați în catedrală și închinându-vă la altarul Domnului, din cadrele icoanei Precestei precurate și a celorlalți sfinți din Iconostas, învățați a vă prețui ața națională. Iar voi fecioare și mame române, mergeți în catedrală bisricei române din Sibiu și rostind o rugăciune ridicăți ochii spre cer și vă miunați, că cetele îngerilor, pe a căror umeri se raziază cupola grandioasă, au haina lor largă împodobită cu frumoasele forme din îmbrăcăminte părinților noștri. Și brănele, cari strătaș păreți și leagă botiturile, sunt întocmai ca figurile de pe produsul mânilor noastre.“

mea, și dau piept tocmai pe locul acesta cu altă fantomă, cu ochii mari și încruntați, cu unghii lungi, brrr!

Doamna Anica: (Aparte.) Biata copilă! Nu știe că eram eu!

Dora: Mi se pare că eșise din odaia d-tale!

Doamna Anica: Ai dreptate copila mea. Acum înțeleg răsul de odinioară al lui Iancu. El a făcut întreaga blăstămăție.

Dora: Eu am strigat și am fugit...

Doamna Anica: Și fantoma?

Dora: A strigat și ea ca și mine, dar nu știu dacă a fugit și ea, ori nu.

Doamna Anica: Ne-a înșelat în modul cel mai mișellesc pe amândouă ticălosul de Iancu.

Dora: Cum așa?

Doamna Anica: Află dela mine, că fantoma eu am fost.

Dora: D-ta?

Doamna Anica: Da. Afurisitul de Iancu m'a înduplecat se fac acest pas nesocotit, a cărui urmare a fost, că i-am dat testamentul tatălui meu, spunându-i că nu mă leg de el, după ce nu e valabil, ci a fost stors prin seducere. Acum toate sunt pierdute. De ar fi cel puțin tatăl tău aici, ca să-mi răzbat asupra lui.

Dora: Acum văd și eu destul de limpede și înțeleg situația. Dar cuget, că între împrejurările date, mai bine ar fi, dacă ne-am prefacă că nu știm nimica despre cele întâmplate, căci altcum lumea va râde în contul nostru.

Doamna Anica: Dar mă înădușă mânia, și eu trebuie să-mi răzbun!

Dora: Incet, că vine cineva!

SCENA 4.

(Cei de sus și Maiorul.)

Maiorul: Bună dimineața, iubitele mele. Am dormit ca tunul.

Doamna Anica: Mă mir! Pentru că astă noapte a fost la noi un zgomot infernal.

Maiorul: N'am auzit nimica. De altcum nu e mirare. Eram prea obosit de drum.

SCENA 5.

(Cei de sus și Iancu.)

Iancu: Ah, te-ai sculat unchiule? Bună dimineața!

Maiorul: Noroc nepoate!

Iancu: Ai dormit bine unchiule?

Maiorul: Foarte bine.

Iancu: Și ești bine dispus unchiule?

Maiorul: Foarte bine! Ași putea să mă impac și cu cel mai mare dușman! Dar apropo! Mișelia ta de astăsară...

Iancu: Las'o pentru altădată. Acum am trebuință de iubirea și de bunăvoința d-tale.

Maiorul: Anume?

Iancu: Să-mi dai pe Mărioara de soție!

Maiorul: Oho! Mai incet. Lucrul nu se poate face în pripă, cum crezi tu.

Iancu: Eu astăzi sunt maiorean!

Maiorul: Și testamentul tatălui tău?

Iancu: N'are nici o valoare. Mătușa mi l'a dat îndărăt Așa e mătușă?

Doamna Anica: (Tristă.) Da, da, după ce am văzut, că nepotul Iancu iubește pe Mărioara...

Dora: (Intrepuș.) Iar eu nu pot să-l văd în ochi.

Maiorul: Ei, dacă astfel stau lucrurile, mă învoiesc, Dar întâi să mă conving dacă ești tu vrednic să-ți dau pe Mărioara.

Iancu: Acum poate că nu sunt vrednic, dar îmi voi da silința să mă fac vrednic.

Maiorul: Și apoi mai este ceva la mijloc. Fata mea de vre-o trei ani îmi tot trimite bani. Probabil în urma marimozității iubitei mele cununate...

Doamna Anica: Nu știu nimica. Și dacă ai primit totuși bani dela ea, îmi pare rău, dar trebuie să-ți o spun, că n'au fost bani câștigați pe cale onestă.

Maiorul: Presupui doară că fiica mea ia furat?

Doamna Anica: Nu pot să afirm; dar dela mine n'a primit nici un ban.

Maiorul: Atunci de unde i-a avut? Chemăți-o să o spună ea!

Iancu: Nu grăbiți lucrurile. Poate că ași putea să desleg eu enigma, descoperindu-vă un secret, pe care numai eu îl cunosc. Dar răbdare, pentru că vine cineva.

(Va urma.)

Cuvintele acestea din descrierea bisericeii catedrale, atunci când le-am cetit, mi-au străbătut la inimă, — și întocmai: preot, învățător și pictor, în primăvara anului acestuia am alergat la Sibiu, pentru a culege modelele din acest templu mare, la zugrăvirea tâmplii nouă a bisericeii modeste din satul Galați (lângă Făgăraș).

Tâmpla nouă a bisericeii din Galați, contractată la 6 Maiu a. c. cu maeștrul de lemn Fr. Kraus din Făgăraș și pictorul C. Petride din București cu prețul 1020 coroane, la 20 Octombrie a. c. s'a colaudat prin oficialul protopresbiterial concurent, găsindu-se de bună, și la 28 Octombrie a. c. în fața poporului evlavios, s'a și sfârșit prin parohul locului Nicolau Aron, dându-se destinațiunii.

Biserica mică de lemn, veche clădită în Galați la 1670, la 1766 a fost înfrumusețată cu icoanele împărătești de către negustorii greci din Făgăraș, cari până la 28 Octombrie 1907 au fost folosite și în biserica de zid, zidită dela 1823—1852 de credincioșii băștinași. Aceste icoane după 141 ani de folosință, dimpreună cu alte icoane acațate pe templa veche, simplu construită din scânduri, azi sunt puse în altarul Domnului, păstrându-se numai ca relicvii sfinte pentru aducerea aminte. Ear în locul lor, stă marea tâmplă nouă cu alte 4 icoane împărătești, cei 12 apostoli, 4 evangeliști, sfânta treime, cina de taină, botezul Domnului, pogorârea Duhului sfânt, răstignirea și 4 icoane din testamentul vechiu: alungarea din raiu, jertfa lui Avraam, Moise cu tablele legii și jertfa lui Cain și Avel.

În rândul apostolilor e luat și Matia. Ideea ridicării unei tâmplă nouă aci în biserica gr.-or. din Galați a fost a parohului local, care în scopul acesta în ziua de intrarea în biserică din anul trecut 1906, după înțelesul avut cu comitetul parohial, a adresat fiilor sufletești din această parohie emigrați în America un apel, care a și avut rezultatul dorit, colectându-se numai dela gălățeni cu puține excepțiuni suma recerută.

Intr-o listă credinciosului Ioan Blaga, (gălățean) a adunat și trimis episcopului parohiale suma de 916 coroane, eară Nicolae Sepi (tot gălățean) a adunat și trimis parohului local suma de 121 coroane, la oaltă dar 1037 coroane, carea s'a jurnalizat la intrate, ca venit al bisericeii în scopul amintit, și din care sumă biserica la rândul său a spesat pentru tâmplă.

Iată un lucru bun realizat, o catapetează nouă într-o biserică gr.-or. dela sate în arhidieceză, lucrată aproape întru toate după modul cum s'a lucrat catapetează marelui catedrale din Sibiu; iată icoane practicate în bisericile noastre naționale, în sti bizantin, după aranjamentul și coloritul propovădit de ieromonahul Dr. Mirou E. Cristea în iconografia dsa., lucrată după călătoriile îndepărtate în orient.

Să ne bucurăm că sămânța aruncată a căzut și în pământ bun. Aci în protopresbiteratul Făgărașului, s'a făcut începutul cu parohia Galați, de unde a trecut la parohia Grid, unde tocmai după modelul tâmplii nouă din Galați se lucrează prin același zugrav C. Petride iarăș o tâmplă nouă, și sunt în perspectivă a se mai lucra asemenea tâmplă și întralte parohii din acest protopresbiterat.

E timpul să curățim bisericile noastre de sumedenia icoanelor iertate și neiertate, cu cari creștinii evlavioși le împodobesc. Să înființăm reuniuni pentru înfrumusețarea bisericilor noastre române, să colectăm dela creștinii emigrați în America, cari în primejdia lucrând mai curând își aduc aminte de casa Domnului, să aranjăm toate cele sfinte în biserica așa, ca cel-ce o cercetează s'o admire, atât în ceea ce privește aranjamentul, cât și în ceea ce privește curățenia, căci numai așa bisericile vor fi cercetate de creștinii mai numeroși, numai așa servitorii ei: preot, învățător, cantor etc., își vor putea face datoriția impusă mai lesnicios, mai atrăgător și mai cu gust.

Conferințele preoțești să se ocupe și de curățenia iconografiei, aranjamentului și curățeniei din biserică, și atunci vom prospera spre lauda lui Dumnezeu și a oamenilor.

Atâta sub impresiunea sfințirii catapetezei celei nouă, pentru care s'a spesat 1020 cor., a unui prapore mare cu 3 rude, dăruit de Găgore Aron, pentru care s'a spesat 320 cor. și a unui iconostas frumos, dăruit de Ioan Florea, pentru care s'a spesat 130 cor. din parohia Galați în protopresbiteratul Făgăraș.

Nicolau Aron
paroh gr. or.

Declarație.

Primim spre publicare următoarea scrisoare:

Stimate domnule Redactor! Ziarele noastre de un timp încoace, din incidentul unei corespondențe particulare între subscrișul și un politician maghiar, se ocupă mult cu chestiunea împăcării naționalităților din patrie, făcându-mi multe obiecțiuni serioase, dar și multe nejustificate, necorăspunzătoare aserțiunilor și intențiunilor mele.

Considerând importanța acestor chestiuni, cari contrar intențiunii mele, au devenit înaintea de vreme obiect de discuție publică, și considerând și mulțimea reflexiunilor la cari trebuie să răspund, deoparte pentru lămurirea controverselor și clarificarea situațiunii noastre politice, de altă parte pentru justificarea vederilor mele dificultate din mai multe părți, vă rog a constata, că am aflat de lipsă a mă restrânge deocamdată la declinarea atacurilor de natură personală.

Ce privește fondul chestiunilor sulate de ziarele respective, cari chestiuni, conform gravității lor, reclamă o tratare intensivă și fundamentală, nu am avut încă timp de ajuns, pentru a-mi expune părerile, nici loc unde să fie acestea comunicate, abuzând și până acuma în măsură prea mare de ospitalitatea ziarului Dvoastră.

M-am decis deci a-mi dezvolta baza și consecințele vederilor mele politice în o broșură, care va apărea în cursul săptămănei viitoare, și voi avea onoarea a vi-o trimite și Dvoastră.

Din acest tratat obiectiv se vor putea convinge toți cei accesibili pentru argumente obiective, că tendințele și enunțierile mele pornesc din interesele reale și esențiale ale poporului nostru și tractându-le în mod serios și obiectiv, ele la tot cazul vor contribui la limpezirea situațiunii critice în care a ajuns poporul nostru.

Budapesta, 23 Noemvrie 1907.

Al Dvoastră devotat:

Dr. E. Babeș.

NOUȚĂȚI.

In chestia școalelor. Pe mâne, Marți, sunt chemați la Sibiu jumătate din protopresbiterii arhidiecezei, iar peste opt zile vor fi chemați ceilalți, la consfătuire, pentru aflarea modalităților executării noiei legi școlare. Obiectul de competență al acestor consfătuiri este, a se stabili, cari școli din ale noastre confesionale din arhidieceză pot fi susținute fără ajutor de stat, și pentru cari va trebui să se ceară ajutor dela stat?

Pictorul Smigelski distins. Comisiunea regnicolară a artelor frumoase a hotărât Sămbătă ca juriu competent, asupra acordării premiilor române (romai művészeti dij-prix de Roma) fondate de episcopul Fraknoi Vilmos pentru promovarea artelor monumentale bisericesti în țară — fiind împreunate premiile cu un studiu mai aprofundat la fața locului, a monumentelor artistice din Roma — de aici numele: premii romane.

Problema actuală a concursului pentru premiul de pictură a fost pregătirea schișelor pentru fresourile ce se intenționează a se executa — tot din munificența episcopului Fraknoi în capela colegiului Rákóczyan din Buda.

După o examinare minuțioasă a operatorilor celor unsprezece competenți — expuse în muzeul artelor — membrii comisiunei nu au aflat nici una corăspunzătoare și deamă de executat. A aflat însă cele mai mari aptitudini artistice în operele dlui Octavian Smigelski, care deși n'a rezolvat problema pusă la concurs, ci a trimes numai nește reproducțiuni fotografice, duș și picturi e sale dela catedrala din Sibiu și Blaj, comisiunea, la propunerea referentului Dr. Térey, directorul muzeului artelor, a hotărât ca să-l provoace pe dl Smigelski la rezolvirea problemei artistice, pentru că în operele sale vede o garanță că le va putea executa. Pentru premiul de sculptură — fiind concursul de față fără rezultat — se va escrie concurs nou.

Conferențe militare. În Viena s'au ținut Luni săptămăna trecută conferențe militare, la cari au participat toți frunțașii armatei comune austro-ungare. Conferențele au fost prezidate de Moștenitorul de tron Arhiducele Francisc Ferdinand. A fost primul cas, că nu Maiestatea Sa, ci Moștenitorul de tron a condus conferențele militare în cari au fost discutate numai chestii de administrație internă militară.

Advocatul băncii „Ardeleana” din Orăști. Domnul Dr. Enea Popiu a fost ales în ședința plenară dela 20 Novembre a direcțiunii băncii „Ardeleana” avocatul acestei bănci.

Procesul „Tribunei”. Tribunalul din Oradea-mare, în pertractarea din 19 Noemvrie a hotărât sistarea acuzei în contra dnului Ioan. I. Iova pentru un articol publicat în „Tribuna”, în urma splendidei apărări a dlui Dr. Aurel Lazar.

Dr. Florian Duma, avocat în Oradea-mare a decedat în 21 Noemvrie 1907 st. n. în al 57-lea an al etății sale și în al 23-lea al fericitei sale căsătorii. Odihnească în pace!

Condannat. Domnul profesor Dr. Ioan Lupos a fost declarat de vinovat Sămbătă pentru delictul agitației din partea curții cu ju ați din Cluj, iar tribunalul regesc l-a judecat la trei luni temniță de stat și 200 cor. amendă în bani. S'a dat recurs de nulitate.

Baritonistul Corfescu în Viena. „Clubul Român” din Viena aduce la cunoștință publicului iubitor de artă muzicală, că vestitul baritonist Nicu Corfescu după succesele frumoase ce a obținut în Praga va da un concert și în Viena și anume Marți, în 3 Decemvrie st. n. în „Josefsaal” Iosefsgasse.

Al doilea proces al „Luptei”. Vineri s'a pertractat înaintea curții cu jurați din Budapesta al doilea proces de presă intentat ziarului „Lupta” pentru „agitație”. Redactorul responsabil dnul Vasile Macrea a fost osândit la 6 luni închisoare de stat și 1200 cor. amendă cari se vor detrage din cauția ziarului.

Vin acasă. În săptămăna aceasta se vor reintoarca din America cu vaporul societății Cunard, Pannonia, 2000 de emigranți ungari, din cauză că în America n'au aflat de lucru.

Nou cutremur de pământ în Calabria. În Ferruzano, Bruzanno, Bianco s'a simțit în 20 c. un nou cutremur de pământ. Panica între locuitorii era de nedescris, partea cea mai mare a alergat pe câmp pe tru a scăpa de pericol.

Foie nouă ungurească în București. În București apare o nouă foie ungurească sub titlul „România Hiriap”. Noua foie are conținut științific literar și apare la săptămână. Redactor și proprietar e un anumit Németh Ignác.

La „Fondul Victor și Eugenia Torțașianu pentru înzestrarea fetelor sărace” au mai dăruit: Ioan Giurca, paroh în Colun pentru sine, soția sa Elena năs. Mosora și copiii lor Cornelia și Octavian 1 cor., oaspeții dela nunta maeștrului măcelar Valeriu Chidu, (prin vornicul Ioan Imbăruș) 2 cor. 20 bani, Ioan Giurculeț, maeștru pantofar (Rășinari), membru al „Reuniunii sodalilor români din Sibiu” 1 cor. 20 bani și Ioan Miha nr. 182, econ. în Șura-mare 34 bani.

Primarul din Tröstau, Boemia, cu numele Bruckner și-a aprins casa, apoi și-a împușcat muerea și pe sine. Sigur că în un acces de nebunie.

Baile dela Mehadia. Zilele trecute a fost o deputațiune condusă de comitele supr-m al comitatului Caraș-Severin, la ministrul de agricultură pentru a-l ruga să deo o îngrijire mai mare băilor dela Mehadia, priu aceea, că va ridica mai multe edificii foarte necesare, pentru că baile să iee avântul băilor cu adevărat mari europene. Ministrul a promis că va face tot posibilul în direcția aceasta.

A în-bunit. Despre contele Fückler, marele antisemit din Berlin se știe, că medicii au constatat că e nebun. A fost arestat pentru a putea fi internat în vre-o casă de sănătate.

Biblioteca lui Crispi. Astăzi, în 25 Noemvrie nou se vinde la licitație biblioteca lui Francisc Crispi, marele bărbat de stat al Italiei. Biblioteca e compusă din 3776 tomuri cele mai multe de puțină valoare și primite în cinste dela adoratorii marelui om de stat. Licitarea deci se va termina cu succes material.

Vin muerile la rând. Curtea cu jurați din Pojon a declarat vinovată și tribunalul regesc a condannat la o lună temniță ordinară pe Margareta Sipos, din orașul Rosenberg, pentru că a preamărit cu cuvântul pe preotul Hlinca, condannat din partea judecătoriei pentru agitație.

Achitați. Patru țărani din Micălaca, cari au fost dați în judecată pentru că au cântat „Hai să dăm mână cu mână” și „Treicolori” au fost achitați din partea tribunalului din Oradea-mare. Țărani s'au apărat singuri.

Colonelul Fabritius, care a scos în primăvara anului trecut cu forța armată pe deputații dietei ungare, a fost denumit comandant al diviziunii de honevezie din Pressburg. În urma acestei denumiri Fabritius în curând va fi numit general.

Grevă de culegători. În tipografiile Drotleff, Krafft și Meltzer s'a pus de câteva zile culegătorii în grevă, din cauză că un mașinist a fost concediat pentru repetite întârzieri. „S. D. Tageblatt” apare numai pe o pagină cu telegramele și știrile mai însemnate.

Student falsificator de monede. La școala politehnică de acolo pentru falsificării de monede. Studentul își plătise taxele sale de studii la școala politehnică cu monede de aur, din cari scosese pe cale chimică o mare cătățime de aur. Studentul a mărturisit crima.

Foamete în Asia-mică. Se anunță din Constantinopol, că în Asia-mică, cu deosebire în ținuturile turcești, domnește o foamete îngrozitoare. Anul acesta n'a fost aproape de loc seceriș. S'a cercat a aduce din toate părțile ajutor celor nenorociți, trimițându-se vagoane încărcate cu grâu, dar sunt impedeate din cauza zăpezii mari. Populațiunea din Aleppo a năvălit asupra grănișilor morilor și ale brutariilor și le-a despoiat asemenea și în Bayrut. În întreaga Siria e mare agitație și poporul se răscoală din cauza foametei. Situația în ținuturile statelor europene încă e critică. Banca agricolă din Constantinopol a cumpărat vre-o sută de mii măzi metrice de grâu pentru al împărți în preț cât se poate de ieftin între populațiunea lipsită.

Cărți și reviste.

„Deșteptarea”. Ne-a sosit la Redacție Nr 1 al foii „Deșteptarea” gazetă pentru popor, apare de două ori pe lună, edată de Societatea academică „Junimea” din Cernăuți. Numărul prim ne face să nădăjduim, că bun lucru a inițiat cea mai veche și mai valoroasă societate studențiască din Bucovina, prin edarea acestei foi pentru popor. Desigur că și va ajunge mai curând scopul ideal pentru care a fost întemeiată această societate și pentru care luptă de aproape 30 ani, decât aruncându-se în valurile politice nesănătoasă, care ar fi putut-o ușor îneca. Dorim ca acest început bun să-și aducă roadele sale bogate.

Numărul prim al „Deșteptării” are următorul sumar: Un cuvânt către cetitori. Din istoria Românilor din Bucovina: Binele nostru oștesc, de Constantin Morariu. Capra lui Hadarag de Mihai Teli-man. Cântecul despre prea strălucita izbândă a lui Stefan cel Mare asupra păgănilor de St. O. Iosif. Cum se înmormăntează țărani noștri în America? de Artăraș. Intoarce-ți inima spre Dzeu de G. Coșbuc. Despre testament sau diată de Dr. Enis. Ofița de Dr. P. Sântul Ioan Gură-de-aur de Dr. O. Isopescu. De toate.

Redactor responsabil: Stefan Scalat. Administrația: Cernăuți, piața principală Nr. 3.

Teatru.

Luni: Die lustige Witwe, operetă.
Marți: Lünslertblatt, operetă.

Nr. 10695 Plen. 1907. [330] 2-3

CONCURS

In scopul conferirii stipendiilor și ajutoarelor ce se votează pe anul 1908 din fundațiunea „Andronic”

I. Pentru învățăcei de orice meserie,
II. Pentru sodalii deveniți de atari în decursul anului 1907.

III. Pentru sodalii, cari au lucrat fără întrerupere 6 ani meseria lor și au dat dovezi despre dexteritatea de a putea deveni măestri, prin aceasta se exerce concurs pe lângă următoarele condițiuni:

Toți petenții la ajutoare și stipendii să producă în general:

1. Carte de botez.
2. Atestat dela comună, despre averea proprie, ori a părinților.
3. Atestat familiar dela parohul locului despre familia părinților concurentului ori, fiind el căsătorit, despre familia sa având a se indica în acest atestat: câți prunci minorenii sunt în familie, câți cercetează școala și câți mai sunt la meserii.

Concurenții pot fi numai Români ortodoxi născuți în arhidieceza Transilvaniei.

In special au să dovedească:

I. Învățăceii:

a) că au împlinit anul al 12-lea al etății;

b) că au cercetat școala poporală ori altă școală superioară;

c) că au încheiat contract cu măestrul și că contractul este înregistrat la autoritatea industrială (pretură și magistrat);

d) adeverință dela măestru despre sporul, ce-l arată în meserie despre diligență și purtarea morală.

Contractul trebuie aclus la cerere în original, sau în copie autenticată.

II. Sodalii.

a) că au terminat anii de învățecel în anul 1907, ceea ce vor dovedi prin atestatul autorității industriale (art. de lege XVII din 1884 §. 67);

b) că au purtare bună și fac spor multămitor, ceea ce vor dovedi ori cu cartea de lucru, ori cu adeverință dela măestru;

c) ceice vor dovedi, că sunt membri ai vreunei reuniuni de meseriași și să cunosc mai multe limbi, vor fi preferiți.

III. Sodalii cari sunt în condițiuni de a deveni măestri:

a) să aibă certificatul de măestru;

b) să fi lucrat cel puțin 6 ani fără întrerupere în calitate de calif, ceea ce vor dovedi cu cartea de lucru, eventual cu adeverință dela măestrii, la cari au lucrat;

c) în cerere să arete anume locul unde voeste să se așeze ca măestru, ce fel de mijloace mai au pentru de a începe meseria pe socoteala lor;

d) să dovedească cu atestat dela oficiul parohial, că cercetează biserica și e creștin bun și moral.

Dela toți concurenții se recere ca cererile să fie scrise și subscrise cu mâna proprie adresate conzistorului arhidiecezan gr. orient. din Sibiu și să le înainteze cel mult până la 31 Decembrie 1907 st. v.

Acei concurenți cu studii gimnaziale și reale, cari se vor aplica ca învățăcei la sculptura de lemn, bărdășit și zidărit sau vor fi aplicați deja ca învățăcei, ori ca sodali în aceste meserii și cei din urmă vor să se perfecționeze în meseria lor, în ateliere mai mari, în cari să poată câștiga praxa recerută vor fi considerați cu ajutoare mai mărișoare.

Cererile neinstruite în regulă și cele întrate după termin nu se vor lua în considerare.

Sibiu din ședința plenară a Conzistorului arhidiecezan, ținută la 5 Noembrie 1907.

Consistoriul arhidiecezan.

888/1907

[331] 2-3

CONCURS

Pe baza Statutului organic §. 63 combinat cu §. 23 punct 5 și a Regulamentului pentru procedura la alegerea de protopresbiter votat de congresul național bisericesc al metropoliei ortodoxe române din Ungaria și Transilvania sub Nr. protocolar 136 din 1888 §. 7 prin aceasta să publică concurs pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Sibiului.

Fiitorul protopresbiter va fi totodată și paroh în locul central al tractului, adică în parohia din Sibiu-Cetate.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Venitele din parohia centrală de cl. I. Sibiu-Cetate.

2. Dotațiunea protopresbiterală statorită în punctul I. din concluzul sinodal Nr. 116 din 1900.

Concurenții au să documenteze cualificațiunea prescrisă în concluzul congresual Nr. 111 din 1888.

Concursurile instruite cu toate documentele necesare să se subștearnă la Preaveneratul Conzistor arhidiecezan în Sibiu în termen de 30 de zile computate dela prima zi ce urmează după publicarea acestui concurs în ziarul „Telegr. Român”.

Deodată cu concursurile, concurenții au să aștearnă și o tabelă de cualificațiune după rubricile indicate în Regulamentul congresual din 1888 pentru procedura la alegerea de protopresbiter §. 12.

Concursurile întrate după expirarea termenului, nu să vor lua în considerare.

Sibiu, din ședința comitetului protopresbiter al tractului Sibiului, ținută la 12/25 Octomvrie 1908.

Mateiu Voileanu

administr. protopresb.

Candid Popa

notar.

Szám: 3910/1907

[329] 3-3

Pályázati hirdetés.

A lományi községi jegyzői álláson pályázatot nyitok és felhívom a pályázni ohajtókat, hogy a minősítvényt, erkölcsi magaviseletet, eddigi szolgálat, életkort és nyelvismereteket igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványaikat nálam f. hó 30-áig nyujtsák be.

A román nyelvnek szóval és írásban való bírása feltétlenül szükséges.

Szászsebes 1907 évi november hó 13.

A járási főszolgabíró.

Nr. 701/1907 prot.

[321] 3-3

Concurs

Pentru ocuparea postului de învățător la școala din Feleag, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: salar anual 600 cor. și anume: 200 cor. dela popor prin repartitie și 400 cor. întregire dela stat, cuartir în edificiul școlii, doi stângini de lemne și folosința unei grădini.

Reflectanții vor avea a se presenta înainte de alegere în biserică spre a fi cunoscuți poporului. Cel ales va avea să țină școală de repetiție a conduce elevii în fiecare Duminecă și sârbătoare la sf. biserică și a cânta cu ei la sf. liturgie.

Petenții au să aștearnă în termenul deschis cererile instruite conform normelor în vigoare subscriselele oficiu protopresbiter.

Sighișoara, 30 Octomvrie 1907.

Oficiul protopresbiter al gr. orient. al tractului Sighișoara, în conștelegere cu comitetul parohial concernent.

Dimitrie Moldovan

protopresbiter.

Nr. 434/1907 ppresb.

[326] 3-3

Concurs

Pentru ocuparea postului învățătoresc dela școala poporală confesională gr. or. română din parohia Gârboiu prin aceasta să publică concurs cu termin de 30 zile dela prima lui aparițiune în ziarul „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: salar anual de 600 cor., din cari 200 cor. din repartitie de pe popor și 400 cor. din ajutor de stat, acordat deja, — cuartir în edificiul școlii și lemne pentru foc.

Concurenții au a-și așterne cererile concursuale, instruite conform legilor în vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiter în termenul deschis, indicat mai sus, și a se presenta într-o Duminecă ori sârbătoare în aceea parohie la biserică spre ași arăta dexteritatea în cântările bisericești.

Alesul este îndatorat a instrua elevii și în cântările bisericești și a cânta cu ei la sf. liturgie.

Deș, 31-Octomvrie, 1907.

Oficiul protopresbiter al tractului gr.-or Deș, în conștelegere cu comitetul parohial competent.

Teodor Hermann

protopresbiter.

Nr. 632/1907.

[325] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de al treilea paroh, în parohia de clasa primă din Avrig protopresbiter al tractului gr.-or. al Avrigului pe baza resoluțiunii Preavenerabilului Consistor arhidiecezan dăto 14 August a. c. Nr. 7517 B. prin aceasta se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumntele împreunate cu acest post de paroh sunt cele fas onate în coala D. pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post de paroh să-și subștearnă cererile concursuale instruite conform normelor în vigoare (§ 17 din regulamentul pentru parohii din 1906) la oficiul protopresbiter al tractului gr.-or al Avrigului (poșta Avrig, Felek, Szebenvármegye) până la termenul susindicat, având a se presenta în vre-o Duminecă s'au sârbătoare la sfânta biserică spre a cânta eventual a celebra și cuvânta.

Avrig, 10 Octomvrie, 1907.

Pentru comitetul parohial gr. or.

Ioan Raduțiu
prezident.

Ioan Nicolae
notar.

La ordinul consistorial Nr. 7517 B.

Ioan Căndea
protopop.

in cea mai bogată cantitate, firma

Kokeltaler

Erste Rebenveredlungsanlage
recunoscută deja de ani ca cea dintâi și cea mai solidă

Proprietar: **FR. CASPARI**,
Mediaș, Nr. 59. (Ardeal).

Rog cereți listă pentru prețuri ilustrată! Lista pentru prețuri conține scrisori de recunoștință din toate părțile țării Prin urmare se poate fiecare proprietar de vie, înainte de a face comanda, încredința despre promptitudinea firmei și bunătatea materialului. [307] 13-40

De vânzare

se află în comuna **Hondol**, comitatul Hunedoarei

o Livadă

de 12 jugăre de mare, pământ prima clasă.

A se adresa la dșoara

(315) 1-1

I. Pipoș,
Sibiu, str. Honterus 15.

Cea mai renumită bere

din

fabrica de bere alui Anton Dreher A. G.

în **Köbánya (Steinbruch)**

se recomandă cu inzistență P. T. Public.

Se poate procura în cele mai bune prăvălii.

Depositul principal se află la

M. Samuel Rubinstein,

[76] 45-

Sibiu — Nagyszeben.

(279) 9-12

TÖRLEY

TALISMAN

Productele de ACID-CARBONIC din Muschong-Buziás

stațiune balneară aranjată de nou

expediază și afară de cartel imediat cantitate cât de mare

ACID-CARBONIC-LICHID

chimește curat și natural, în lichid din izvoarele de acid carbonic din baia celebră Buziás, pentru prepararea apei gazoase, pentru restauratori și alte scopuri industr.

!! Cel mai spornic acid carbonic !!

Estrasul certificatului analizei chimice al institutului de a examina pe cale chimică mâncările și beuturile a. 1907 Nr. 4615. Mirosl și gustul e normal. Conținutul de acid carbonic: 99.57%. In urma esaminării s'a constatat că aceste corespund pe deplin cerințelor higienii publice și pe baza conținutului carbonic bogat se cualifica de cel mai bun. Cu informații servește prompt

Biuroul de expedare de produse acid-carbonice și ape minerale al stațiunii balneară Muschong-Buziás în Buziás-Fürdő. (MUSCHONG-BUZIÁSFÜRDŐ SZÉNSAV MŰVEK ÉS ÁSVÁNYVÍZEK SZÉTKÜLDÉSI TELEPE BUZIÁSFÜRDŐN).

Adresa telegrafică: Muschong-Buziásfürdő. Telefon interurban 18.

[323] 4-